

Son Gün

– Mecit Aktürk · 17 Haziran 2013

Son Gün...

Bozukmuş, bilemedim, bahtımın pusulası
Hoyrat esen rüzgârlar belirledi yönümü.
Tam, "okunacak" derken, son kederin salâsı
Bu limanda da yine, çile kesti önümü.

Aldırmam, gülenlerin alaylı bakışına
Yorsa da sitem etmem yolların yokuşuna
Esir düştüm hazana; yaz beklemek boşuna
Kader doğarken yapmış, kış ile düğünümü.

Her akşamın ardına, bir sabah ekleyerek
Avuttum hep gönlümü, "belki yarın!" diyerek
Tükettim bir ömrümü, bir ışık bekleyerek
Bugün bitirdim artık, takvimde son günümü.

Mecit AKTÜRK